Modlitba za dovolenou, prázdniny

Bože, děkuji ti za čas, kdy mohu odložit stranou práci (školu).
Dej, ať ho využiji naplno k odpočinku a nesnažím se dodělávat to,
co jsem v práci nestihl.
Pomoz mi, abych v tomto čase neutíkal před sebou, před tebou a před druhými.
Žehnej mi, abych viděl stopy tvé krásy kolem nás,
ať umím naslouchat tvému stvoření a vidět jeho nádheru.

Jsme tu pro Boha a pro Vás! Nebojte se nás navštívit.

Římskokatolická farnost děkanství Polička
náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz, farar@farnostpolicka.cz
kancelář: +420 461 725 172, kněz: +420 608 719 872
IČO: 49324675, č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.
Náklady na výtisk jsou asi 5 Kč.
Další číslo vyjde 5. září 2021, uzávěrka je 27. srpna 2021.
Příspěvky zasílejte na: evaskalnikova@yahoo.com
Fotografie v tomto čísle:
Marcela Vraspírová, Lucie Gregorová, Mirek Andrle,
Jakub Klimeš, Eva Vymětalová, Eva Skalníková, P. Tomáš Enderle
Korektury: Veronika Ptáčková
Za obsah odpovídá: P. Tomáš Enderle
Redaktorka: Eva Skalníková

Římskokatolická farnost děkanství Polička

FARNÍ POSEL

PRÁZDNINY 2021

Ať Vaše kroky během prázdnin zamíří kamkoli, kéž se ve zdraví vrátíte domů občerstveni na těle i na duši.

13 ZPRÁV,

které by Vám neměly uniknout

31. května… byl den, který předznamenal to, jak významný bude měsíc červen pro kostelík sv. Michaela. Po devíti měsících se znovu rozběhly práce na opravě střechy. Hřebenáče byly vyměněny za měděné oplechování, střecha byla očištěna a ošetřena proti mechům a okapy byly vyčištěny.

3. června… kolem desáté hodiny došlo k takřka dojemnému setkání. Varhany od svatého Michaela se po 16 letech vrátily na kůr tohoto hřbitovního kostelíčka. V deset hodin ještě nebyla v kostele ani píšťala a další den kolem jedenácté večer už varhany vydaly svůj první tón.

7. června… měl pro zastupitele města architekt Přemysl Kokeš v kostele sv. Jakuba prezentaci svého návrhu úpravy prostor kolem kostela. Odezva byla povětšinou kladná a hodlá se přistoupit k diskuzi s veřejností.

11. června… šel pan farář nakupovat cedulky a šest nových hasicích přístrojů do firmy Hasvel v Nedošíně. Rychle ho obsloužili, udělali vstupní revize, jen při placení byly problémy. *„To je dobrý, pane faráři, to máte od nás jako dar.“* Tak jo, tak je to dobrý.

11. června… se s panem farářem setkal v kostele Lukáš Zrůst, aby mu poskytl vyžádanou konzultaci ohled-

Slovo kněze

na úvod

Vážení farníci a čtenáři Farního posla,

v posledním videu ze série *Znamení*, kterou jsme dětem farnosti suplovali v posledních týdnech náboženství, se rozpovídali i rodiče z farnosti, aby vyprávěli, co jim připomíná Boha. Hudba, příroda, pomoc druhým, to vše zaznělo. Těžko šlo mezi těmito odpověďmi přehlédnout tu, již podal jistý nejmenovaný farník, kterému se také v těchto dnech dostalo nemalé cti vařit pro nuncia.

„Hodně lidí si myslí, že když v kostele stoupá kadidlo, že to je krásný. Pro mě je krásný, když stoupá pára, když se na domácí zabíjačce začne vařit voda nebo potom se vaří voda na jitrnice.“

Každý jsme jiný. Ke každému z nás promlouvá Bůh jinými způsoby. Prázdniny jsou vynikajícím časem na prozkoumávání stezek, po kterých nás vede naše srdce. Nenechme prázdniny uplynout, aniž bychom zažili něco krásného. Je tomu třeba vyjít vstříc. Západ slunce si od obrazovky nevychutnáme. Pro krásnou hudbu je třeba se ztišit. A ten pašík, ten se taky bez naší pomoci nevykrmí.

Krása spasí svět, říká Dostojevskij, a dost možná se v tom nezmýlil.

P. Tomáš Enderle
AMDG,
památka sv. Aloise Gonzagy, L. P. 2021

ně organizace koncertu Hradišťanu a pomohl sehnat osvětlení.

12. června… se uskutečnila chlapská brigáda. Na kostele sv. Jakuba. Dorazilo šest mužů.

15. června… přivezla do Poličky restaurované vzácné kovy paní Lucie Štefánková, především kalichy a monstrance k vystavování na empoře kostela. Dobře odvedená práce, v termínu, včetně restaurátorských zpráv. Vedle paní Vítové tu máme další premiantku.

17. června… se přiřítila do Poličky paní doktorka Oppeltová, aby s elánem sobě vlastním začala uspořádávat archiv a knihy na výstavě v kostele. S paní doktorandkou Holešovou pracovala na tomto díle do půlnoci. Bez nároku na odměnu, samozřejmě.

18. června… se večer při soumraku vyšplhala evangelická mládež na věž Svatého Jakuba. Neměli to ale zadarmo, předtím si museli vyslechnout přednášku pana faráře o různých Jakubech v Bibli. Druhý den bratr farář napsal: *„Bylo to úžasné, ať Vás Pán Bůh provází.“* Tím určitě myslel i Vás, farníky od Sv. Jakuba.

19. června… byl díky svému očkování pan farář znovu po dlouhé době „vpuštěn“ do Domova důchodců, kde za dodržení všech nezbytných předpisů mohl navštívit zájemce o duchovní službu.

21. června… vyrazil pan farář s Jakubem Klimešem přesvědčovat pana starostu, že se město rozhodně chce účastnit na vydání nové krásné knihy o obnoveném krásném kostele. Nemohl

jim nedat za pravdu, tak uvidíme, co na to řekne zastupitelstvo.

21. června… se konala drobná pracovní schůzka v kapličce v Pomezí mezi těmi, kterým leží na srdci, včetně paní starostky Chemišincové, a těmi, kdo ji budou v následujících dvou měsících opravovat (Poličská stavební, která zvítězila ve výběrovém řízení). Atmosféra vládla dobrá. Jak to všechno dopadlo, se dozvíte v některém z příštích Farních poslů.

28. června… se uskutečnila kolaudace opravy kostela. Všechny vyžadované dokumenty jsme předložili a všechny práce byly shledány jako alespoň uspokojivě provedené. Takže asi úspěch. Takže asi hurá.

Oblastní charita Polička

Co prožíváme a o co se chceme s Vámi podělit

Břehy nejsou na dohled

Dne 22. června jsme uspořádali v Divadelním klubu besedu nad knihou Břehy nejsou na dohled. Autorkou je vedoucí naší charitní služby Domácího hospice sv. Michaela, Mgr. Jitka Kosíková. Beseda věnovaná široké veřejnosti osvětlila zásadní význam paliativní péče, smysl domácího hospice, velkou šíři a záběr jeho služby a poskytla také prostor pro netradiční pohled na práci Lékařů bez hranic. V rámci této akce byla také možnost vyzkoušet náhled prostřednictvím virtuálních brýlí, kdy bylo možné se přenést do reality míst, ve kterých Lékaři bez hranic působí (loď, nemocnice, uprchlický tábor…).

Knihu autorka zájemcům ráda podepsala i s drobným věnováním. Kniha bude k dostání také v našem terapeutickém obchůdku Fimfárum.

Duchovní obnova pro pracovníky

V příštím roce čekají Oblastní charitu Polička kulaté narozeniny a už teď víme, že bude za čím se ohlížet, na co vzpomínat, co připravit pro Vás, naše věrné příznivce a přátele. K tomu bude také třeba hodně času i sil.

Jak kdysi řekl Vincenc z Pauly, patron charitního díla: „Málokdy se vykoná něco dobrého bez námahy.“

Jsme si toho vědomi, a proto nás služba bere stále více u srdce. A abychom se i my, charitní pracovníci, setkali pospolu a pro naši další službu posílili, absolvovali jsme po delším čase duchovní obnovu, za kterou jsme vyjeli do Svojanova a následně vyšlápli krásnou letní slunečnou krajinou ke kapličce sv. Majdalenky za Hlásnicí.

Měli jsme též možnost navštívit a prohlédnout si kostely patřící ŘKF Svojanov a Bělá nad Svitavou. Duchovní podpora P. Stanislava Tomšíčka byla opravdu posilující, provedla nás starostmi i radostmi všedních dnů a dodala elán do práce i služby pro dny příští. Velice za tuto možnost děkujeme.

Str. 5–6
Připravila Marcela Vraspírová

Výlet do ZOO Olomouc

Dne 23. 6. 2021 jsme navštívili ZOO Olomouc. Našeho výletu se účastnilo 28 klientů ze služeb AC dílen a Denního stacionáře, také 12 pracovníků. Všichni se na výlet moc těšili, asi také proto, že loni jsme kvůli covidu nemohli žádný výlet absolvovat.

Vyrazili jsme v 8:30 objednaným autobusem z Poličky. Po příjezdu k ZOO jsme začali s prohlídkou.

Viděli jsme opice, žirafy, pandu červenou, lvy, tygry a další velké množství zvířat. Někteří z nás využili i safari vláček a část ZOO projeli.

Prohlídku ZOO jsme ukončili u suvenýrů a občerstvení, kde si každý koupil nějakou maličkost jako vzpomínku na hezky strávený den, případně drobné občerstvení. V odpoledních hodinách jsme se vydali na zpáteční cestu do Poličky.

Měli jsme dobré počasí, nezmokli jsme a v pořádku jsme se všichni vrátili.

Byl to velice hezký výlet.

Str. 7 připravila
Lucie Gregorová

Vše dobré a příjemné prožití léta všem čtenářům Farního posla za OCHP přeje

Marcela Vraspírová

Zatčen po mši v sakristii

Ukázka z chystané knihy

Bob Fliedr na podnět farnosti sepsal rukopis knihy, kterou o kostele sv. Jakuba vydáme u příležitosti jeho obnovy. Kniha pojednává nejen o historii a opravě chrámu, ale i o příbězích, které se v jeho blízkosti odehrávají. Jako ilustraci přetiskujeme kapitolku z úvodní „historické" statě knihy, která se však z podstatné části bude skládat z rozhovorů a fotografií. Kniha vyjde, dá-li Pán Bůh, na podzim. Více o vznikání knihy se můžete dozvědět v aktuálním podcastu na YouTube kanále farnosti Polička. *P. Tomáš*

Tvrdá reakce státní moci proti obráncům děkana Daňka představovala další dílek vsazený do čím dál temnější mozaiky nové doby. Komunistická strana Československa navzdory svým předvolebním slibům z roku 1946 postupně znehybňovala po válce sotva počatý svobodný život. Rychle se vypořádala s demokratickou opozicí a nastolila tuhou cenzuru. Zastrašovala své skutečné i domnělé nepřátele. Sedláci byli nekompromisně hnáni do družstev. Soukromé firmy znárodňovány. V Poličce byla hned v březnu 1948 zavedena národní správa (předstupeň ke znárodnění) například v Parní pile František Pražan, začleněné do Východočeských dřevařských závodů, v Továrně na obuv Jan Zámečník, přejmenované na Botana n. p., nebo v továrně uzenin Jan Jílek a spol., přejmenované na Masna n. p. – zde navíc majitele čekalo vězení. Drobní živnostníci byli tlačeni k tomu, aby „dobrovolně" předávali své živnosti. *„Během celého roku 1950 vzdávali se soukromí živnostníci svých podniků, takže koncem roku nebylo ve městě až na nepatrné výjimky soukromých živností,"* zapsal městský kronikář. Zvláštní pozornost komunistická strana věnovala církvím, zejména katolické. Hned 27. února 1948, tedy dva dny po převzetí moci, komunisté zastavili vydávání většiny katolických periodik v zemi; jako důvod uvedli nedostatek papíru. Aby režim oddělil církevní hierarchii od věřících, internoval, později i věznil biskupy a nahrazoval je loajálními kapitulními a generálními vikáři, mnohem ochotnějšími ke spolupráci s držiteli moci. Účinným nástrojem v proticírkevním tažení komunistů byla nová legislativa, zejména Zákon o zřízení Státního úřadu pro věci církevní (č. 217 Sb./1949) a Zákon o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem (č. 218 Sb./1949). Ta mimo jiné zavedla institut státního souhlasu, bez něhož kněz nesměl vykonávat duchovní službu. Nerespektováním tohoto paragrafu se vystavoval riziku trestního stíhání za maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi. Trnem v oku byly komunistům mužské řeholní řády a kongregace – v dubnu 1950 je zlikvidují při takzvané Akci K.

S *„očistou veřejného života"* souviselo i rušení katolických spolků. Hlavním z nich byla ve městě Svatojosefská jednota katolických mužů a jinochů pro Poličku a okolí, založená roku 1892 kaplanem Janem Volánkem a několika poličskými občany za účelem vzdělávání dělnictva. Vybudovala knihovnu, organizovala čtenářské kroužky a pořádala přednášky. Vyvíjela také charitativní činnost a měla svůj divadelní soubor. Dost se v ní i v dalších spolcích angažoval sportovně založený mladý kaplan Bohumír Velebný. Vedl ji vždy zdejší děkan – po únoru 1948 to byl energický Jaroslav Daněk. Není divu, že si komunisté s rušením Svatojosefské jednoty pospíšili, jejím *„úmrtním dnem"* se stal 25. březen 1949. V Poličce bylo činné také Sdružení katolické mládeže. V jeho případě ovšem arcibiskup Josef Beran nečekal, až bude zakázáno, a – vědom si neudržitelnosti církevních aktivit mimo kostelní zdi – sám organizaci rozpustil. Držitelé moci pak tlačili na rychlou likvidaci místních skupin Sdružení. *„Krajský akční výbor v Pardubicích sem oznámil, že pan arcibiskup Dr. Beran rozpustil oficielně Ústřední sdružení katolické mládeže v Praze. Tímto rozhodnutím zanikly také všechny pobočné spolky a skupiny. Majetek pobočných spolků připadne čs. episkopátu. Vybízím Vás, abyste ihned provedl likvidaci spolku,"* psal pár dnů před koncem roku 1948 referent Okresního národního výboru v Poličce předsedovi poličského Sdružení katolické mládeže. Pro případ, že by předseda se splněním výzvy otálel, připojil referent výhrůžku: *„Upozorňuji Vás, že nebudete zdejším úřadem upomínán o provedení likvidace, a nedojde-li do 10. ledna 1949 oznámení, že jste likvidaci provedl, bude proti Vám zavedeno trestní řízení."* Podle dochovaných dokumentů byla místní skupina zlikvidována v souladu s referentovými pokyny – vlajka Sdružení, knihovnička o 23 svazcích a pokladní hotovost ve výši 91 korun československých odevzdány na faře a zpráva o tom včas poslána na okres. Režim umlčel také Tělovýchovnou jednotu Orel. Zatímco Sdružení katolické mládeže a Orel už svoji činnost v Poličce po historickém návratu komunistů do opozice roku 1989 neobnovily, Svatojosefská jednota se nechala hned v roce 1990 znovu zaregistrovat a působí ve městě dodnes. Stejně jako před svým zrušením sídlí ve spolkovém domě Jordán v Tyršově ulici zbudovaném na konci 30. let 20. století a zrekonstruovaném po roce 1990 – z velké části těmi, kteří ještě pamatovali činnost poválečné Jednoty.

Rok 1950 proběhl pod věží Svatého Jakuba ve znamení odchodu školských sester a příchodu nového správce farnosti. Řeholnice působící v soukromé škole šití Kongregace školských sester III. řádu svatého Františka ve Vrchlického ulici naproti hřbitovu – Luitgarda Skalková, Chrysostoma Bulíková, Gaudencie Staňková a Jenovefa Šťastná – byly odvezeny a internovány v rámci Akce Ř zaměřené na vyklizení ženských klášterů (dům ve Vrchlického ulici nebyl skutečný klášter, ale říkalo se tam *„na klášteře"*). To se událo v září. O měsíc dříve začal vykonávat duchovní správu u Svatého Jakuba vzdělaný dvaatřicetiletý kněz a skaut František Hájek. Pokud komunisté doufali, že to s ním budou mít po zastrašujícím zásahu proti jeho předchůdci děkanu Daňkovi lehké, přepočítali se. Mladý administrátor (místo děkana se již neobsazovalo), rodák z obce Divec nedaleko Hradce Králové, zpevněný chlapskou prací v rodinném hospodářství, připravený ke kněžské službě studiem teologie za války v Římě, kde se osvědčil jako zprostředkovatel úkrytů pro židy v klášterech, spolužák

Jiřího Reinsberga, pozdějšího faráře u Matky Boží před Týnem, a dalších mimořádných kněží, přišel do svatojakubské farnosti se vztyčenou hlavou. Jako vzdělaný člověk, přitom duší rolník, získávající přízeň lidí tím, že jim pomáhal na poli, a také empatický doprovázeč hledajících byl přesně ten typ kněze, se kterým komunisté museli mít z principu problém. Nejvíc mu asi v Poličce *„zavařila“* církevní tajemnice Emílie Půlpánová, která se před svou smrtí roku 1953 rozhodla vrátit do katolické církve. Přijala od patera Hájka svátost nemocných a příbuzným uložila, aby u něho vyžádali církevní pohřeb. Komunisté to prý brali jako výstrahu ze strany utlačované církve a nemohli přijít faráři na jméno. Po pohřbu už vůbec ne. Ta scéna nad rakví je jak vystřižená z filmu – *„Soudružko Půlpánová! I když jsi nakonec zklamala, přiznáváme Ti zásluhy, které sis předtím získala v práci pro stranu,“* pronesl nejprve zástupce oficiálních míst, načež se ujal slova správce farnosti: *„Život sestry Půlpánové byl jistě plný neklidu, bloudění, chaosu. Kristus k ní však vztáhl ruku, rozbouřené vlny se zklidnily a do její duše se navrátil pokoj.“* Napřesrok si pro autora těchto slov přišli estébáci přímo do kostela svatého Jakuba. Zatčen byl po mši v sakristii a obviněn z velezrady. Původní trest odnětí svobody na devět let mu po odvolání náměstka krajského prokurátora v Pardubicích soud zvýšil na 12 roků.

Z nich si odseděl deset. Po propuštění nedostal státní souhlas k výkonu duchovní služby a pracoval na poště v Hradci Králové. Do pastorace se mohl vrátit až roku 1968, působil v České Bělé a okolí. Téměř se dožil pádu režimu, zemřel v dubnu 1988, pohřben je v Černilově, kousíček od rodné vsi. František Hájek byl poslední kněz, který opustil poličskou farnost nedobrovolně, brutálním zásahem státní moci. Všechny další odchody duchovních se děly prostým přeložením do jiné farnosti, případně úmrtím, návratem do kláštera, nástupem do důchodu nebo v souvislosti se zahájením studijního pobytu v zahraničí.

Bob Fliedr

Boušín – díl druhý

Ti z Vás, kterým bylo loni líto, že z plánované farní pouti za babičkou Boženy Němcové + za otcem Miloslavem nakonec sešlo, dostávají právě teď příležitost začít se těšit znovu.

Pokud to epidemická situace dovolí, vyrazíme na sever 18. září 2021. Oprášili jsme se vším všudy loňský model, to znamená, že putování bude přizpůsobeno všem věkovým kategoriím, a není tedy třeba bát se, že byste cokoli nezvládli. Jedna skupina navštíví ratibořický zámek, druhá se bude kochat přilehlou zámeckou zahradou a třetí (klub zdatných turistů) vyrazí po svých do kostela Navštívení Panny Marie na Boušíně, kde pro nás na samý závěr celodenního výletu otcové Miloslav a Tomáš odslouží mši svatou.

Vše, co byste v tuto chvíli měli udržet v paměti, je datum 25. července (svátek svatého Jakuba), kdy bude na farním webu zpřístupněn přihlašovací formulář. Tuto formu rezervace míst preferujeme, současně ale bude možné zapisovat se i na seznam v kostele (vše do 31. srpna). Další informace budeme přidávat postupně. Zatím se tedy těšte ze všech sil, a dá-li Pán Bůh, druhý pokus nám už vyjde…

Eva Vymětalová

Oblastní charita Polička přijme
ZDRAVOTNÍ SESTRU DO STŘEDISKA DOMÁCÍ PÉČE

Další informace o nabízené pozici poskytne uchazečům

Želmíra Plecháčková,
vedoucí Charitní ošetřovatelské služby,
na těchto kontaktech:

tel.: 461 722 218, 731 598 817
e-mail: chos.dhp@pol.hk.caritas.cz

Otevřená farnost

Fara i kostel více pro lidi

Během více než třech let oprav kostela sv. Jakuba byly zapůjčeny klíče od kostela a fary příliš mnoha různým lidem. Aby se mi lépe spalo, proběhne v polovičce července několik změn, které už delší dobu vyhlížím.

První změnou je kompletní výměna zámků na faře a v kostele sv. Jakuba. Výhodou této výměny je především vyšší bezpečnost. Tyto klíče ze zámkového systému nelze bez autorizace majitele kopírovat jako obyčejné FABky. Přináší ale i větší komfort, a tak nebude s sebou nutné brát všude svazek 7 klíčů do různých dveří, ale bude stačit klíč jeden. To samozřejmě znamená, že všechny klíče fary a kostela přestanou v polovině července fungovat. Nebojte se, kdo je potřebuje, ten dostane výměnou nový (spolu s malým školením). Lidí s klíčem od fary v příštích měsících jistě ubyde, ale moc rád bych, aby lidí s volným přístupem na faru naopak přibylo. Jak to?

Druhou změnou je zavedení čipového systému. Proti podpisu, kontaktu a slibu, že nahlásíte případný ztracený čip, Vám bude vydán čip od fary (nebo aktivován Váš čip, který používáte např. v jídelně), se kterým se bez problémů dostanete na faru, do kaple či do knihovny každý den mezi sedmou ranní a devátou večerní. Kromě kostela také přízemí fary (a farní zahrada) se může stát rozšířením Vašeho domova. Výhodu tohoto sytému je jednoznačně opět bezpečnost, protože je možné ztracený či zcizený čip vyřadit ze systému a učinit jej nefunkčním (na rozdíl od klíče).

Poslední změna bude možná trochu kontroverzní. Až do výměny duchovního správce nebo do nějakého incidentu, který podkope moji důvěru v možnost této otevřenosti, bude kostel svatého Jakuba otevřen celoročně a každodenně mezi 8:00 a 18:00, a to bez jakéhokoli hlídání kromě bezpečnostních kamer. Věřím, že divoká devadesátá léta vykrádání a ničení kostelů a kaplí jsou za námi a že tato má důvěra v Poličáky a návštěvníky nebude zklamána. Ano, větší otevření je prezentováno navenek jako služba turistům, ale ve skutečnosti jsem chtěl, aby mohl být kostel co nejvíce otevřený k tomu, k čemu byl postaven – k modlitbě. Toto otevření bude umožněno zprovozněním bezpečnostního systému, které se také očekává v polovině července.

Kéž by každá tato změna sloužila k větší cti a slávě Boží.

P. Tomáš

Fasování čipů a nových klíčů od fary a kostela bude probíhat především v týdnu od 5. července a dále.

Nebojte se požádat si.

Uzavřená farnost

Pan farář více pro lidi, ale ne zrovna teď

Už dlouho jsem se ve svých představách těšil na tento moment, kdy do prázdninového Farního posla napíšu jednak článek o prázdninovém programu ve farnosti, který jsem plánoval v ještě větším stylu než minulé roky, jednak článek o tom, že teď už na mne můžete mít znovu leckteré požadavky, které jsem v posledním roce nebyl schopen uspokojit kvůli vytíženosti. Nakonec ale ani jeden z těchto článků nepíšu. Příčinou je s největší pravděpodobností únava. Ten druh únavy, co nesídlí jen pod víčky, ale proniká do kostí a do duše.

Poslední dva roky nekončících jednání, konfliktů, papírování, bezmoci, kontrolních dnů, hloupých rozhodnutí a zklamávání se na mně podepsaly víc, než jsem čekal, a považuji za svoji povinnost vůči farnosti se dát zase do kupy, abych nezatrpkl a nezpodivínštěl víc, než je nezbytně nutné. Proto jsem se rozhodl omezit svoje pastorační aktivity během prázdnin na minimum a doufat, že ve spojení se spánkem, samotou, procházkami a modlitbou to bude stačit k obnovení sil.

Během měsíce července a srpna se tedy ruší úterní bohoslužba a kněžské hodiny, čtvrteční a nedělní večerní mše svatá. Mše svaté tedy o prázdninách budou pouze ve středu (18:00 u sv. Michaela), pátek (18:00 u sv. Jakuba), sobotu (18:00 u sv. Jakuba) a neděli (7:30 a 10:30 u sv. Jakuba a 9:00 v Pomezí). Ostatní jsou zrušeny. Mrzí mne to a omlouvám se především těm, kdo měli na některou ze zrušených mší svatých intenci. Děkuji za pochopení.

P. Tomáš

Oprava Sv. Vavřince v Květné

Když jde něco hladce, není o čem psát…

Existuje živá debata v církvi o tom, zda si můžeme dovolit opravovat veliké kostely, do kterých přijde jednou nebo čtyřikrát do roka na mši svatou či koncert pět nebo dvacet lidí. To přesně je případ kostela sv. Vavřince v Květné. Naštěstí jsem se této diskuze nemusel příliš účastnit, protože při mém příchodu do farnosti již bylo prakticky rozhodnuto. Projekt byl hotov a o dotace bylo zažádáno.

Ministerstvo zemědělství v oněch letech v rámci svého dotačního programu přispívalo na zkrášlování venkova a staveb, jako je náš květenský kostelík, a to podílem 70 % z projektu do maximální výše 700 000 Kč. Rozložili jsme tedy nutné opravy do dvou let. V prvním roce oprav (2018) jsme opravovali fasádu (forma RA stavební), v druhém roce (2019) zase střechu (Stavební sdružení Boštík).

Jak administrace dotace, tak kvalita práce a financování projektu bylo, řekněme, nadstandardně bezproblémové. Za to patří velký dík jak firmám, které kostel opravovaly, tak technickým dozorům farnosti (ing. Kapoun první rok opravy a ing. Urban druhý rok opravy) a především pak panu starostovi obce Květná, ing. Petru Škvařilovi, kterému osud kostela příkladně leží na srdci, ale nemít ochotné zastupitele, stěží by sám něco zvládl. Také Pardubický kraj přispěl, podobně jako přispívá na mnohé jiné podstatné projekty farnosti.

Čísla (obě opravy dohromady):

Celkové náklady:	**2 690 814 Kč**
Dotace min. zeměděl.:	**1 388 240 Kč**
Dotace kraje:	**50 000 Kč**
Příspěvek obce Květná:	**544 960 Kč**
Vlastní podíl farnosti:	**707 614 Kč**

Osobně si nejsem jist, že každá farnost si může dovolit opravovat kostel podobný Sv. Vavřinci, ale jsem moc rád, že v Květné jsme si to dovolit mohli a kostel září krásou do daleka a poctivě udělaná střecha bude dobrým gruntem pro kostel na další desetiletí. Kéž by vnější krása květenského kostela napomáhala květenským v objevení toho, jak krásný je život s Bohem.

P. Tomáš

Poznáte, která fotka je před opravou a která po opravě?

Návštěva apoštolského nuncia

Mše svatá „Na poděkování“ 20. června 2021

Homilie
apoštolského nuncia
Mons. Charlese Daniela Balva

Nejprve chci, drazí bratři a sestry, poděkovat otci Tomášovi Enderlemu za laskavé pozvání, abych jako hlavní celebrant předsedal této mši svaté, slavené „Na poděkování“ Bohu při příležitosti dokončení obnovy a oprav tohoto farního kostela, zasvěceného svatému Jakubovi Většímu. Přátelsky zdravím Vás všechny zde shromážděné.

Před dvaceti pěti lety jsem byl radou apoštolské nunciatury v Chile a při svém tamějším působení jsem během třítýdenní cesty na chilském ledoborci dostal nezapomenutelnou příležitost navštívit Antarktidu. Bylo to zároveň poprvé, co jsem se ocitl na otevřeném oceánu, a naštěstí jsem neonemocněl mořskou nemocí. Vlny nicméně byly čas od času velmi vysoké a loď se v nich silně zmítala sem a tam. Někdy jsem musel spát na podlaze, protože bych při tom velkém pohybu spadl dolů z postele. Jednou byl oceán tak rozbouřený a vlny tak obrovské – jaké jsem vůbec kdy mohl vidět – že kapitán zakázal všem, posádce i pasažérům, vycházet na palubu, protože by člověk mohl snadno ztratit rovnováhu a spadnout z lodi přímo do rozbouřených vod, aniž by bylo možné vytáhnout ho zpět a zachránit.

Galilejské moře, které je ve skutečnosti jezerem, není příliš veliké a leží pod úrovní mořské hladiny. Vzhledem k okolnímu rozmístění zde mohou znenadání udeřit bouře a rychle velmi zesílit, projevovat se silnými vichry a vysokými vlnami na rozbouřené mořské hladině. Malé lodi, jako právě ty používané v Ježíšově době, mohly být živlem snadno zdolány, převráceny a potopeny. Když loď s učedníky začala nabírat vodu, jejich strach z utonutí byl opravdový.

Dvacátého sedmého března loňského roku uspořádal papež František na Svatopetrském náměstí v Římě mimořádnou modlitbu během času zkoušky covidové pandemie, kterou prožíváme, a své úvahy založil právě na dnešním úryvku evangelia.

Ježíš byl na zádi lodi a nehledě na bouři, vlnobití a hluk tvrdě usnul. Z vlastní zkušenosti se s tím mohu ztotožnit, protože dokážu usnout prakticky ve všem, co se hýbe. Učedníci byli přesvědčeni o tom, že se o ně nezajímá, že mu nezáleží na jejich osudu, a proto ho naléhavě vzbudili a prosili, aby v dané situaci něco udělal. Když zasáhl, ptal se jich, proč byli tak ustrašeni a proč neměli víru.

Papež František na Svatopetrském náměstí při zmíněné příležitosti nabídl tuto svoji reflexi: „Snažme se porozumět, v čem spočívá nedostatek víry učedníků, který je protikladem Ježíšovy důvěry. Nepřestali v něho věřit, vždyť se na něho obracejí. Podívejme se však, jakým způsobem: »Mistře, je ti to jedno, že hyneme?« *Je ti to jedno*. Mysleli, že Ježíšovi na nich nezáleží, nestará se o ně… [Nicméně], nikomu jinému na nás nezáleží více než právě jemu. A vskutku, jakmile ho zavolali, zachraňuje svoje malomyslné učedníky.“

Někdy se nám může zdát, že Ježíš usnul na zádi naší lodi, zatímco my čelíme životním bouřím, ať už jako společenství církve nebo jako jednotlivci. Díváme se kolem sebe a vidíme přicházející poryvy větru, stále větší dorážející vlny a bojíme se, že utoneme. Spatřujeme problémy, kterým musíme čelit, problémy spojené s budoucností církve, ve světě a také v této zemi, stojíme uprostřed tolika těžkostí. Vnímáme obtíže, se kterými se setkáváme ve svých osobních životech, třeba ty, které nás provázely jako zkouška během uplynulého i tohoto roku, a máme strach z budoucnosti, z toho, co je ještě před námi.

Papež František pokračuje ve svém povzbuzení: „Nejsme soběstační, sami se utopíme: potřebujeme Pána jako kdysi mořeplavci hvězdy. Pozvěme Ježíše na loďky svých životů. Odevzdejme mu svoje obavy, aby je přemohl. Jako učedníci zakusíme, že s ním na palubě neztroskotáme. Vždyť v tom je Boží moc, že obrací v dobro všechno, co se stane, i to nepěkné. On vnáší klid do našich bouří, protože s Bohem život nikdy neumírá.“

„Pán se probouzí, aby probudil a oživil naši velikonoční víru. Máme kotvu: v jeho kříži jsme byli spaseni. Máme kormidlo: v jeho kříži jsme byli vykoupeni. Máme naději: v jeho kříži jsme znovuzrozeni a objati, aby nás nic a nikdo neoddělil od jeho výkupné lásky… Pán nás volá ze svého kříže, abychom opět nalezli život, který nás čeká, hleděli na ty, kteří se nás dovolávají, posílili, rozpoznali a podnítili milost, která v nás přebývá. Nezhášejme skomírající plamínek, který nikdy neochoří, a dejme vzplanout naději.“

Touto dnešní bohoslužbou oslavujeme dokončení díla obnovy Vašeho nádherného chrámu, zasvěceného jednomu z prvních apoštolů. Spolu s rodným bratrem Janem opustil svého otce Zebedea a způsob života rybářů, aby následoval Ježíše. Spolu s apoštoly Petrem a Janem byl jedním ze tří privilegovaných svědků velkých oka-

mžiků Ježíšova života, jako například vzkříšení dcery Jairovy, proměnění na hoře Tábor a agonie v Getsemanské zahradě. Ježíš při vzkříšení Jairovy dcery dal najevo, že on je zdrojem života, což je ještě zřetelněji vyjádřeno jeho prohlášením v Janově evangeliu, že je vzkříšení a život. Událost proměnění na hoře ukázala nepřetržitou Boží lásku, vtělenou v osobě Ježíšově, neboť představovala naplnění toho, co bylo slíbeno Mojžíšovi a Eliášovi, mužům, zosobňujícím formaci Božího lidu a prorocké povolání k obnově. Ježíšova agonie v Getsemanské zahradě byla chvílí vrcholné úzkosti, kdy se Ježíš v modlitbě připravoval na naplnění Otcovy vůle a na utrpení a smrt, které měl podstoupit, i na slávu vzkříšení, která po nich měla následovat.

Obnova tohoto chrámu je skutkem víry a zárukou toho, že zde bude pokračovat služba vyučování a hlásání evangelia Ježíše Krista. V závěru našeho evangelního úryvku se učedníci diví, jak vítr i mořské vlny poslouchají Ježíše. Podobně i krátký text z knihy Job ukazuje pomocí otázek, že Hospodin je Pánem dějin.

Zdrojem Boží svrchovanosti je jeho láska, která nás povolala k existenci. Právě z lásky Ježíš na sebe vzal naši podobu a ponížil se, stal se poslušným až k smrti, a to k smrti na kříži. Apoštol Jakub byl přítomen ve chvíli, kdy Ježíš poučoval své učedníky o tom, že „ti, kdo se pokládají za panovníky, tvrdě vládnou národům a velmoži jim dávají cítit svou moc“ (Marek 10,42), ale mezi nimi že tomu tak nebude. Oni budou následovat příklad toho, který „nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny“ (Marek 10,45). Vskutku, Jakub, Janův bratr, byl prvním ze Dvanácti, který následoval Ježíšův příklad a obětoval svůj život pro evangelium (srovnej Skutky 12,2).

Rád bych s připomínkou modlitby Svatého otce Františka svěřil nás všechny Pánu a přímluvě blahoslavené Panny Marie, která je Hvězdou mořskou, hvězdou na rozbouřeném moři života, a prosím, aby Boží požehnání na nás sestoupilo jako povzbuzující objetí, modlím se v důvěře, že Bůh o nás neustále s láskou pečuje.

Ohlédnutí za slavnostní nedělí 20. června 2021 v naší farnosti

Přivítání vzácné návštěvy

Slavnostní mše svatá
gratulace p. nunciovi k 70. narozeninám, poděkování o. Tomášovi

Setkání s farníky

Slavnostní oběd na faře

Adorace

Prohlídka města

Sestry měly zatím setkání s mládeží

Poděkování a rozloučení

Milí farníci,
p. nuncius i řádové sestry z celého srdce děkují za vřelé přijetí u nás ve farnosti, za naši pohostinnost i za společně prožitý slavnostní den.

Připomínáme si…

Kaple sv. Anny v Poličce

Na Horním Předměstí u bývalého přejezdu vlečky do Bořin stojí **kaple sv. Anny**, dílo poličského stavitele Matěje Vystavěla. Byla postavena v letech 1915 až 1916 jako náhrada za zbouranou kapli, která stála v Husově ulici (dnes je tam dům č. p. 63). Základy kaple se začaly kopat 26. července 1915 a první kámen byl položen o tři dny později, 29. července. Kaple byla před sto pěti lety, 30. července 1916, slavnostně vysvěcena. Dřevořezby na oknech, dveřích a oltáři, na nějž byl umístěn starý, historicky památný obraz přenesený ze staré kaple, jsou dílem místního řezbáře Václava Kubíčka. U kaple se nachází litinový kříž na žulovém podstavci, na kterém je nápis: VINCENT A KATEŘINA KUŘETOVI 1900, na jejichž pozemku byla kaple postavena.
(Historický kalendář poličského regionu, Pavel Vlk 2015)

P. Antonín Koukal

Před deseti lety, 30. srpna 2011, zemřel ve Staré Boleslavi emeritní kanovník litomyšlské kapituly a duchovní správce farnosti Vysoké Veselí **P. Antonín Koukal,** poličský rodák. Jeho životopis byl uveřejněn v červnovém Farním poslu 2019.

P. Jaroslav Daněk

Před sto pěti lety, 11. července 1916, se narodil v Novém Bydžově náš bývalý poličský děkan **P. Jaroslav Daněk**, který byl před sedmdesáti pěti lety, 18. srpna 1946, slavnostně uveden do své funkce v poličském chrámu svatého Jakuba. Jeho životopis a jeho působení v Poličce byly uveřejněny v zářijovém Farním poslu 2019.
Závěr této krátké vzpomínky na tohoto vzácného a výjimečného kněze patří básni z jeho básnické tvorby. P. Jaroslav Daněk si ji složil, aby byla přednesena na jeho pohřbu (její rukopis je uložen v Městském muzeu a galerii Polička – Památník Bohuslava Martinů).

S Bohem buď, osado

Již pohasla svíce má, ztich oltář můj,
mne volá Velekněz před oltář svůj.
Můj pozdrav poslední: Pán s Vámi, Tobě zní,
má drahá osado, při loučení.

Své tělo znavené v klín země dávám,
duše se povznese tam k výšinám.
Kéž Soudce s milostí dá podíl radosti
v své říši vítězné na věčnosti.

Nuž, s Bohem, nejdražší, opouštím Vás,
v srdci si podržte slov kněžských hlas.
Dřív, než se nadáme, opět se shledáme
tam v Boží náruči, kde klid je a jas.

Přijal jsem od Vás křestní slib –
nezrušte jej.
Ve Vašich srdcích jsem pěstoval víru –
neztraťte ji.
Rozhřešoval jsem Vás –
neztraťte milost Boží.
Ukázal jsem Vám cestu do nebe –
neopusťte ji.
Požehnal jsem Vaše manželství –
neubližujte si navzájem.
Miloval jsem Vaše děti –
nezanedbávejte je.
Žehnal jsem hroby Vašich zemřelých –
nezapomínejte na ně.
Nyní i já ležím v hrobě –
nezapomínejte ani na mne.

Eyck D. E. K. O. 31

GLORIA IN EXCELSIS DEO

Pamatujte na své představené, kteří k Vám mluvili slovo Boží. . . poslouchejte jich a buďte jim poddáni, neboť oni bdí nad Vámi, jakožto ti, kteří vydají účet za duše Vaše; aby to činili s radostí a ne se vzdechy; neboť toho by Vám nebylo užitečno. (K. Žid. 7, 17.)

Justitiæ tedy, hrozí nejmilejší, bude v den soudný ostra každý zám za sebe i to vydati počet, co čeká na kněze, od nichž se vyžádají duše všech! Ubezpečím tedy nebezpečnosti naše, modlete se za nás, abychom stádům sobě svěřeným duchovní pastvu vždy opatrněm, rozlevnili a se vydati dobrý počet. (Sv. Augustin v listu 50 kanoniž. hom. 7.)

V den své
INSTALACE
v chrámu Páně sv. Jakuba v Poličce
Vám žehná

Vaš duchovní správce
P. JAROSLAV DANĚK,
děkan.

V 10. neděli po sv. Duchu; 18. srpna l. P. 1946.

Poustevníci v poličském okolí

V listopadovém čísle Farního posla 2020 jsem psal o poustevníkovi u Svaté Kateřiny.

V okolí Poličky, jak se dočítáme v pověstech, bylo těchto poustevníků více. Jan Cupal zapsal ve své sbírce po-

věstí z poličského okresu „Z dávných dob“ II. pověst o poustevníku na Luckém vrchu.

V Lukášově lese, který se rozkládá západně od Luckého vrchu, který prý má jméno od lučin, žil poustevník v malé hrubé chatrči. Lucký vrch byl tehdy porostlý lesem, jen směrem k Oldřiši prostíraly se lučiny a slatiny. Ač poustevník nikomu neubližoval, přece ho neměli lidé rádi. Zdaleka se mu vyhýbali a všeliké příkoří mu činili. Chtěli ho mermomocí odtud vytlačiti, neboť neradi chodili do lesa. Ale poustevník raději snášel všechny křivdy a posměchy, než by opustil svůj kouteček. Tu se několik vesničanů smluvilo, že zapálí les, což též v noci provedli. Poustevníkovi hrozila smrt uhořením. Modlil se a nad krajem se rozzuřila bouře s deštěm, který oheň udusil, a proudy vod zaplavily okolí. Ráno po hrozné noci stál starý poustevník na skále na Luckém vrchu, oděn v hrubý řasnatý hábit a opásán provazcem. V jedné ruce třímal dlouhou hůl, na jejímž konci byl upevněn křížek, a druhou ukazoval dolů do údolí. Kolem něho klečel zástup ustrašeného okolního lidu, který považoval bouři a liják za trest boží pro zločinný požár, jehož měl býti poustevník obětí. Poustevník vytýkal lidem jejich hříchy a napomínal je k řádnému životu, jinak že by je zasáhla ruka boží. Plačíce slíbili se polepšiti. Poustevník se pak modlil za jejich blaho a za blaho vlasti. Ale zas prý často blesky šlehají a kroupy bijí do Luckého vrchu, ježto lidé zapomínají na slib poustevníkovi daný.
O poustevníku tom jest divadelní hra „Poustevník na Luckém vrchu“ od Aloise Stanislava Nováka, někdejšího faráře ve Stěžerách (později v Nasavrkách), který byl v Poličce kaplanem a administrátorem v letech 1917 až 1924.

Další poustevník býval podle pověsti u poutního místa Majdalenka u Hlásnice ve svojanovské farnosti.

Pověst o poustevníku u Majdalenky zní takto: Tři čtvrti hodiny na východ od Svojanova o samotě ve zříceninách většího kostela stojí kaple sv. Máří Magdalény, prý kněžiště onoho kostela. Jest asi pouhou pověstí, že vedle stával ženský klášter, který byl zároveň s tišnovským pobořen od husitů. Asi roku 1935 byla kaple bohatě opravena královéhradeckým kanovníkem. O místě tom jest několik pověstí, o nichž se zde nemohu šířiti. Po rozboření kláštera prý žil u kaple poustevník Bohdan, kterému dávali lidé bytí. Roku 1635 byl kostel opraven, ale v 18. stol. zpustl a roku 1786 byl zrušen. Zanikla též poustevna i lázně při studánce.

Roku 1655 se činí zmínka o poustevníku Jiřím Horkém, který sbíral v okolí příspěvky na kostel.

Dne 22. července koná se tu každoročně pouť, na kterou se sejdou lidé z okolních obcí. Před několika lety se strhl o pouti velký lijavec, a ježto není kde se ukrýti, návštěva od té doby ochabla.
(Václav Popelka: Poustevníci v poličském okolí. TS 1931-35)

Ještě jeden dárek

pro Svatého Jakuba

V minulém čísle Farního posla Vám otec Tomáš slíbil, že v prázdninovém vydání se dovíte něco víc o tom, jak to bylo, je a bude s novými ornáty pro Svatého Jakuba. Nastal tedy čas slib splnit, osvětlit Vám důležitá fakta, neodstrašit Vás přemírou informací a především se pokusit natěšit Vás na něco, co podle nás těšení hodné je. A také malinko poopravit ne zcela přesné statistické údaje – veledůstojný pán Vás s milosrdenstvím sobě vlastním informoval o tom, že téma nových liturgických rouch se ve farní kanceláři usadilo teprve s loňskými Vánocemi. Ve skutečnosti tu s námi žije již téměř přesně rok. Ostatní číselné údaje plus minus odpovídají (no, možná spíš minus)…

Jisté je, že bychom rádi tento textilní dárek nadělili našemu okrášlenému kostelu o něco dříve než v onom zmiňovaném roce 2136. Ale k čemu vlastně nové ornáty, když ty současné stále docela dobře slouží a mohou ve slušné kondici odžít ještě několik let? To je praktická, čistě racionální myšlenka, se kterou nelze než souhlasit. Liturgie je ovšem také krása. Nejen obsah, ale stejnou měrou i forma. K pozemskému liturgickému slavení, které je předobrazem věčné liturgie nebeské, jsme zváni všemi lidskými smysly. Ucho vstřebává tóny mešní hudby, čich nasává vůni kadidla, oko vnímá slávu Boží skrze předměty, které vzdávají poctu dobrotě a lásce našeho nebeského Otce. Je přirozené, že nádherné věci bývají kostelům a kaplím darovány zejména při zvláště významných příležitostech. A právě taková příležitost je tu. Náš Svatý Jakub celý září novotou a my se společně radujeme z výsledku té předlouhé a místy vyčerpávající práce.

Vybrat sadu prozatím pěti ornátů zpočátku skutečně vypadalo jako úkol, který i s nějakou tou rezervou musí zabrat nejvýše týden. Jak strašně jsme se mýlili! Kritéria, která jsme si stanovili, se totiž ukázala být laťkou tak vysokou, že se občas zdála být nejvyšší laťkou na celém světě. Naše srdce si získala ušlechtilá jednoduchost, což v překladu znamená méně „barokního“ lesku, méně zlatých výšivek, méně prvoplánové okázalosti, která není Svatému Jakubovi vlastní. Nebo také jinak: aby to bylo z kvalitního přírodního materiálu a lahodilo to oku (snad mi dámy rozumí) a aby to zároveň bylo použitelné na více než dvě sezóny, prostě, aby to něco vydrželo (snad mi pánové rozumí).

Podoba ornátů se tedy konkretizovala v momentě, kdy jsme se s otcem Tomášem shodli, že rozhodně nechceme „omyvatelnou liturgii“ (jak říká skrz naskrz umělohmotným textiliím historik umění P. Radek Martinek), ale ručně tkanou lehkou vlnu s decentním vytkávaným vzorem, který na sebe přehnaně neupozorňuje. Každé roucho by mělo být v něčem trochu jiné, originální, ale jejich celkový styl by měl být jednotný.

Při takových nárocích nakonec nezbylo než zdroje kombinovat: dva ornáty jsme pořídili ze slovenského internetového obchodu – mariánský už máme doma, zelený je objednán. Ostatní roucha má v péči firma Velebný z Ústí nad Orlicí (informace otce Tomáše o počtu návštěv již není aktuální, celkem jsme do Ústí putovali čtyřikrát a ještě jedna konzultační návštěva nás čeká). Zde se odvážně ujali našich vysněných představ, ačkoli zpočátku se jistě domnívali, že jsme tvárnější hmota a za hodinku jednání bude hotovo. Nebylo. Vážně to s námi (pardon, otče Tomáši, Vy jste v tom nevinně) zdaleka neměli snadné. Tkané látky je třeba objednat u německého dodavatele, který vždy posílá vzorek s vytkávaným motivem k odsouhlasení. Několikrát (víckrát, než jsem tu ochotná přiznat) se přihodilo, že to nebylo tak docela ono a tkalo se znova… V této chvíli je bílý a fialový ornát schválený, ornátu červenému k odsouhlasení ještě nějaký ten kousek chybí. Nevěřili byste, kolik zádrhelů může nastat, než trefíte tu správnou červenou, než se shodnete na struktuře výšivky, na odstínu zlaté nitky (a tím, že tohle všechno musel náš trpělivý pan děkan vyslechnout, učinil nemalý posun ke svatosti)…

Možná jsme se pustili do něčeho příliš náročného, do něčeho, co opravdu nemusí být, do něčeho téměř zbytečného, co se jeví jako pouhá rozmařilost. To je koneckonců pro touhu po krásných věcech příznačné. Jediným výsledkem a odměnou takových rozhodnutí je krása sama. Právě teď bychom Svatému Jakubovi moc rádi něco *prostě krásného* dopřáli, ale jak už to tak obvykle bývá, vysoká kvalita si příliš nerozumí s nízkými náklady. Přesnou cenovou kalkulaci ještě neznáme, nicméně střízlivým odhadem se nejspíš pod 70 000 Kč nedostaneme.

Pokud byste se přesto pro tenhle dárek Svatému Jakubu nadchli stejně jako my, budete mít příležitost přispět na ornáty o svatojakubské pouti 25. července. Peníze je samozřejmě možné posílat i na farní účet. Částku, která bude do ceny rouch scházet, uhradíme z dalších sponzorských darů.

Abyste z výsledku nebyli třeba zklamaní, aby Vás nerozesmutnilo, že toho zlatého lesku je přeci jen dost málo… Tedy abyste se mohli předem svobodně rozhodnout, jestli do něčeho takového chcete jít, připojujeme obrázky dvou výše zmíněných ornátů – mariánského a zeleného. Moc by nás potěšilo, kdyby se Vám aspoň zčásti líbily tolik jako nám, a všem budoucím dárcům předem vděčné „Pán Bůh ať Vám Vaši štědrost stonásobně oplatí“.

Eva Vymětalová

Ornát mariánský

Ornát zelený

Pravidelnosti a nepravidelnosti

Sbírky v minulém měsíci:

	Polička	Pomezí
6. 6.: pro farnost	12 555 Kč	2 794 Kč
13. 6.: pro farnost	7 447 Kč	2 353 Kč
27. 6.: pro farnost	9 810 Kč	2400 Kč

Mimořádné sbírky v minulém měsíci:

20. 6.: na Charitu	14 012 Kč	2310 Kč

Mimořádné sbírky o prázdninách:

25. 7. na nové ornáty pro Svatého Jakuba

Všem dárcům ať Pán Bůh odplatí.

Úklid kostela sv. Jakuba:

8. 7. od 16:30 hod. – 1. skupina
21. 7. od 16:30 hod. – 2. skupina

Pokud máte chuť a čas se k nám přidat, ozvěte se.
S námi košťata nezahálejí!

Celé úklidové četě mnohokrát děkuji za nasazení, se kterým pečuje o náš krásný kostel sv. Jakuba, a přeji všem požehnané a sluncem naplněné letní dny.
A nezapomeňte zároveň tužit svaly, budete je potřebovat!

Koordinátorka úklidu kostela sv. Jakuba Eva Skalníková, tel. 604 378 599

Rozpis bohoslužeb na červenec a srpen

Neděle 4. 7. 14. neděle v mezidobí	7:30 Ja: za Janu a Josefa Buriánkovy a rodiče Jonákovy 9:00 J: za zemřelého Miloše Baláše, živé a zemřelé toho rodu 10:30 Ja: za Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro rodiny Safářových
Pondělí 5. 7. SLAVNOST SV. CYRILA A METODĚJE	18:00 Ja: na poděkování za dar kněžské služby s prosbou o vnímavost k Božímu vedení
Středa 7. 7.	18:00 M: za zemřelou paní Ludmilu Fadrnou
Pátek 9. 7.	18:00 Ja: za živé a zemřelé z rodu Trávníčkových a Killarových
Sobota 10. 7.	18:00 Ja: za syna
Neděle 11. 7. 15. neděle v mezidobí	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za rodinu Jílkovu a celý rod 10:30 Ja: na poděkování za 55 let manželství
Středa 14. 7.	18:00 M: za ochranu a požehnání pro manžela
Pátek 16. 7.	18:00 Ja: Za sílu a pomoc v nemoci
Sobota 17. 7.	18:00 Ja: za Josefa Klímu a život ve víře pro celou rodinu
Neděle 18. 7. 16. neděle v mezidobí	7:30 Ja: za děti a jejich rodiny a duše v očistci 9:00 J: za živé a zemřelé farníky 10:30 Ja: za živé a zemřelé členy rodiny Renzovy a Teplých a víru v rodinách
Středa 21. 7.	18:00 M:
Pátek 23. 7. Svátek sv. Brigity	18:00 Ja:
Sobota 24. 7.	18:00 Ja: za manžela, obojí rodiče a tetu

Neděle 25. 7. POUŤ KE SV. JAKUBOVI	7:30 Ja: 9:00 J: za rodinu Juklovu, děti a vnoučata 10:30 Ja: za živé a zemřelé farníky
Středa 28. 7.	18:00 M:
Pátek 30. 7.	18:00 Ja: za odpuštění
Sobota 31. 7. Památka sv. Ignáce z Loyoly	18:00 Ja: za živé a zemřelé farníky
Neděle 1. 8. POUŤ NA BALDĚ	7:30 Ja: a Břetislava Andrlíka, manželku Marii a rodiny synů a vnoučat 9:00 Balda: za Oldřicha Heyla 10:30 Balda: za poutníky
Středa 4. 8. Památka sv. Jana Marii Vianneye	18:00 M:
Pátek 6. 8. Svátek Proměnění Páně	18:00 Ja: za Cyrila Navrátila a celý rod
Sobota 7. 8.	18:00 Ja: za syna Pavla a za živé a zemřelé členy rodiny Boštíkovy a Jílkovy
Neděle 8. 8. 19. neděle v mezidobí	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za rodiče Dvořákovy, za živé a zemřelé toho rodu 10:30 Ja: za rodiče Dvořáčkovy, jejich syna a živé členy rodiny a za manžele Studničkovy
Středa 11. 8. Památka sv. Kláry	18:00 M:
Pátek 13. 8.	18:00 Ja: na poděkování za manželství s prosbou o požehnání do dalších let
Sobota 14. 8. Památka sv. Maxmiliána Kolbeho	18:00 Ja: za rodiče Kohlovy, jejich syna a vnuka a živé členy rodiny Kohlovy
Neděle 15. 8. SLAVNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE POUŤ V KVĚTNÉ	7:30 Ja: na poděkování za 50 let života s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie 9:00 J: za živé a zemřelé farníky 10:30 Květná: za živé a zemřelé obyvatele obce Květná
Středa 18. 8.	18:00 M:

Pátek 20. 8. Památka sv. Bernarda	18:00 Ja:
Sobota 21. 8. Památka sv. Pia X.	18:00 Ja:
Neděle 22. 8. 21. neděle v mezidobí	7:30 Ja: 9:00 J: za Jiřího Dočekala, rodinu Dočekalovu a Kadlecovu 10:30 Ja: za živé a zemřelé farníky
Středa 25. 8.	18:00 M: za Bohuslava a Anežku Bartošovy, za živé a zemřelé příbuzné
Pátek 27. 8. Památka sv. Moniky	18:00 Ja:
Sobota 28. 8. Památka sv. Augustina	18:00 Ja: za zemřelou Marii Špidlenovou a jejího syna Evžena
Neděle 29. 8. 22. neděle v mezidobí	7:30 Ja: na poděkování za 80 roků života s prosbou o požehnání a ochranu do dalších let 9:00 J: za zemřelou Ludmilu Kuchtovou, Marii Tobiášovou a Jaroslava Skorpíka 10:30 Ja: na poděkování za život maminky a babičky Vlasty Olivové a požehnání pro celou rodinu
Středa 1. 9.	18:00 M:
Pátek 3. 9. Památka sv. Řehoře Velikého	18:00 Ja:
Sobota 4. 9.	18:00 Ja: za živé a zemřelé farníky
Neděle 5. 9. 23. neděle v mezidobí	7:30 Ja: 9:00 J: za zemřelého Miloše Baláše, za živé a zemřelé toho rodu 10:30 Ja: za Boží ochranu a požehnání pro rodinu